

Sygn. akt V K 194/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sek. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 19 stycznia 2018 r. i 8 lutego 2018r, na rozprawie

sprawy **P. F.**

urodzonego (...) w W.

syna B. i B. z d. K.

oskarżonego o to, że: I w dniu 23 czerwca 2017 r. o godz. 20:34 w m. B. na ul. (...) na drodze wojewódzkiej (...) kierował samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,81 i 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym (wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w sygn. akt II K 643/11) przy czym był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego, będąc w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny sygn. akt II K 136/11), a ponadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazany za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a§ 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II w dniu 9 lipca 2017 r. o godz. 00:25 w W. na ul. (...) na drodze krajowej (...) kierował samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,02 i 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym (wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w sygn. akt II K 643/11) przy czym był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego będąc w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny sygn. akt II K 136/11), a ponadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazany za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a§ 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w dniu 23 czerwca 2017 r. o godz. 20:34 w m. B. na ul. (...) na drodze wojewódzkiej (...) kierował samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,81 i 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na prostym odcinku drogi nie dostosował prędkości do panujących warunków atmosferycznych oraz nie utrzymał odstępów niezbędnych do nieuniknięcia zderzenia od poprzedzającego pojazdu (art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 1 i 2 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym) w wyniku czego stracił panowanie nad prowadzonym pojazdem, po czym uderzył w poprzedzający go samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez G. W. w następstwie czego pasażerka pojazdu M. (...) S. O. doznała obrażeń ciała w postaci złamania kompresyjnego trzonu VII kręgu piersiowego, które to obrażenia należy zaliczyć do powodujących naruszenie czynności narządu ciała lub rozstroju

zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 kk (powyżej dni siedmiu), a tym samym wyczerpujących dyspozycję art. 157 § 1 kk, a ponadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazany za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zb. z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. Oskarżonego **P. F.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

a) w zakresie czynu opisanego w punkcie I i II, przyjmując iż stanowią one ciąg przestępstw, w obu wypadkach skazuje go z art. 178a§4kk w zw. z art. 64§1kk i na podstawie art. 178a§4kk w zw. z art. 64§1kk i art. 91§1kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok pozbawienia wolności;

b) w zakresie czynu opisanego w punkcie III opis czynu uzupełnia o stwierdzenie „a był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości” i kwalifikuje go z art. 177§1kk w zb. z art. 178a§4kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 11§2kk, na podstawie art. 177§1kk w zb. z art. 178a§4kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 11§2kk skazuje go, zaś na podstawie art. 178a§4kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 11§3kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 85§1 i §2kk, art. 86§1kk, art. 91§2kk orzeka wobec oskarżonego karę łączną 2 (dwa) lata pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 42§3 kk w zw. z art. 91§1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

4. Na podstawie art. 46§1kk orzeka wobec oskarżonego środek kompensacyjny na rzecz pokrzywdzonej S. O. w kwocie 1000,00 (jeden tysiąc) złotych.

5. Na podstawie art. 43a§2 kk w zw. z art. 91§1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 12.000 (dwanaście tysięcy) złotych.

6. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych

Sygn. akt VK 194/17

UZASADNIENIE

P. F. został dotychczas skazany m. in. wyrokami Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydziale Karnym w sprawach:

a) Sygn. akt IIK 136/11 – za popełnienie w dniu 23.10.2010r czynu kwalifikowanego z art. 178a§4kk w zw. z art. 178a§1kk w zw. z art. 64§1kk na karę roku pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, również 4 letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym, świadczenie pieniężne – wyrok z dnia 21.06.2011r – k. 10. Wyrok uprawomocnił się 03.08.2011r, a kara była wykonywana od dnia 12.12.2014r do 12.12.2015. k. 75.

b) Sygn. akt IIK 643/11 – za popełnienie w dniu 19.08.2011r czynu kwalifikowanego z art. 178a§1 i §4kk w zw. z art. 64§1kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym – wyrok z dnia 1.12.2011r – k. 17, 18. Wyrok uprawomocnił się 29.08.2012r. Kara była wykonywana od dnia 13.11.2013r do 13.05.2014r – k. 80.

P. F. był wcześniej i później karany również za inne przestępstwa, a zakład karny opuścił w dniu 21.06.2017r o godz. 06.20 – k. 86.

P. F. w dniu 23 czerwca 2017r około godziny 20.34 w B. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...). Jechał wspólnie ze znajomymi: B. P., A. P. i bratem – D. F.. Tą samą ulicą przed nimi jechał samochodem marki M. (...) – G. W., który wykonywał swoją pracę jako taksówkarz. Kierowca busem przewoził z B. do B. grupę młodzieży – S. O., E. B., I. K., Ł. D. wraz z opiekunem – W. S.. Młodzież miała zaprezentować występ taneczny wraz z pokazem sztucznych ogni. S. O. i I. K. siedziały z tyłu pojazdu, na ostatnich siedzeniach. Kierowca jechał w kierunku W.. Pojazdy jechały ze stałą prędkością. G. W. w pewnym momencie poczuł, że jadący za nim kierowca uderzył swoim samochodem w tył M. (...). P. F. nie zachował niezbędnego odstępu, nie dostosował prędkości do panujących warunków – jechał za innym pojazdem, stracił panowanie nad swoim pojazdem i uderzył w tył pojazdu jadącego przed nim. G. W. wysiadł z auta i zobaczył, że uderzył w niego kierowca samochodu D. (...). Kiedy podchodził do auta, wysiadł kierowca – P. F.. Opiekun grupy – W. S. stwierdził, że zna kierowcę, który może być pod wpływem alkoholu i może nie posiadać ubezpieczenia OC ani prawa jazdy. G. W. zabrał kluczyki ze stacyjki D. (...), tak aby uniemożliwić odjechanie stamtąd kierowcy. W. S. wezwał policję, a w tym czasie P. F. otworzył puszkę piwa i zaczął pić alkohol. Do przyjazdu policji nie wypił całej puszkę, policja była na miejscu w ciągu 10 minut. Na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji w składzie: P. D. i A. O..

Na skutek tego wypadku S. O. doznała obrażeń ciała w postaci: złamania kopresyjnego trzony VII kręgu piersiowego. Początkowo S. O. nie odczuwała żadnych dolegliwości. Dopiero wracając do domu z występu zaczęła uskarżać się na ból pleców, ból nasilił się w nocy z piątku na sobotę i w poniedziałek udała się do lekarza. Od dnia wizyty u chirurga S. O. nosiła gorset ortopedyczny przez kolejne 3 miesiące.

W wyniku przeprowadzonego badania stanu trzeźwości P. F. o godzinie 20.53 stwierdzono zawartość alkoholu we krwi na poziomie – 0,96 mg/l, zaś o 21.09 – 0,86 mg/l. Badanie przeprowadzono urządzeniem A.. Kolejne badanie stanu trzeźwości przeprowadzono na komendzie policji urządzeniem(...) – wynik godzina 21.56 – 0,81 mg/l, godzina 21.58 – 0,84 mg/l.

W dniu 09 lipca 2017r P. F. został zatrzymany do kontroli drogowej w W. na ul. (...) o godzinie 0.05. Prowadził wówczas samochód osobowy – D. (...) o nr rej. (...). Jechał wspólnie z A. P., B. P. i K. Z.. Z przeprowadzonego na miejscu kontroli badania stanu trzeźwości kierowcy wynika, iż o godz. 0.16 – miał zawartość alkoholu we krwi na poziomie 1,11 mg/l – badanie urządzeniem A. P.. Natomiast z przeprowadzonego badania na komendzie urządzeniem (...) wynika, iż o godzinie 00.58 – zawartość alkoholu we krwi P. F. była na poziomie 1,02 mg/l, a o godz. 00.59 – 0,99 mg/l.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1, 4, 39, protokołu badania stanu trzeźwości k. 2, 3, 40, 41, opinii biegłego k. 98, zeznań świadków – W. K. k. 128v, I. K. k. 136, W. S. k. 129, G. W. k. 128v, S. O. k. 128v - 129, B. P. k. 136, E. B. k. 136, a także wyjaśnień oskarżonego k. 128.

Oskarżony P. F. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Stan faktyczny w tej sprawie jest bezsporny, wynika z zeznań świadków, przeprowadzonych badań stanu trzeźwości oskarżonego, a także opinii biegłego chirurga. Zdaniem Sądu wszystkie te dowody są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają, stanowią relację z podjętych czynności przez policję oraz stanu zdrowia pokrzywdzonej. Świadkowie przesłuchani w sprawie potwierdzili przebieg zdarzeń z dnia 23.06.2017r, kiedy doszło do wypadku drogowego, którego sprawcą był oskarżony. Bezpośrednio po uderzeniu, kiedy jeszcze kierowca nie wysiadł z auta, świadek G. W. widział, że kierowcą był oskarżony. Zresztą tego oskarżony w ogóle nie kwestionował. Zakres obrażeń ciała S. O. wynika z dokumentacji medycznej, a także badania wykonanego przez lekarza opiniującego w sprawie. Lekarz chirurg J. S. kategorycznie stwierdził, iż obrażenia ciała u S. O. powstały w wyniku nagłego przodozgięcia poszkodowanej podczas wypadku drogowego – trzon VII kręgu piersiowego poddany został działaniu siły kompresyjnej powodującej jego klinowe spłaszczenie. Biegły stwierdził, że mechanizm doznanych obrażeń spowodował potencjalne narażenie poszkodowanej na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia bądź ciężki uszczerbek na zdrowiu. Sąd ocenił opinię biegłego jako staranną, jasną, przekonującą, popartą wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego.

Reasumując przedstawione powyżej ustalenia faktyczne Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżony jest winny popełnienia zarzucanych mu czynów.

Odnosnie czynów kwalifikowanych z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1kk opisanych w punkcie I i II aktu oskarżenia, zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się ich popełnienia z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony był już wcześniej kilkakrotnie karany za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, ale nie powstrzymało go to przed ponownym popełnieniem takiego samego czynu. Zresztą zawartość alkoholu we krwi oskarżonego w obu wypadkach jest na tyle znaczna, że nie można stwierdzić, iż oskarżony nie mógłby zdawać sobie sprawy iż jest pod jego działaniem.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art.178a§4kk podlega ten m. in., dopuścił się czynu określonego w §1 art. 178akk kiedy był już wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego będąc w stanie nietrzeźwości. Niewątpliwie oskarżony dopuścił się popełnienia tych czynu kiedy był już wcześniej karany za takie przestępstwa – wyroku SR w Nowym Dworze Mazowieckim sygn. akt IIK 136/11 i IIK 643/11. Z treści art. 115§16 pkt 2kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,25 mg/l. Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone w dniu 23.06.2017r na komendzie policji urządzeniem (...)o wskazało wynik godzina 21.56 – 0,81 mg/l, godzina 21.58 – 0,84 mg/l. Badanie przeprowadzone w dniu 09.07.2017r o godzinie 00.58 – zawartość alkoholu we krwi P. F. była na poziomie 1,02 mg/l, a o godz. 00.59 – 0,99 mg/l. Oskarżonego prowadził auta, przewoził pasażerów, a zauważyć należy iż w dniu 21 czerwca 2017r opuścił zakład karny.

Oskarżony dopuścił się tych czynów z art. 178a§4 kk w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem dopuścił się kolejnych przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne (art. 64§1 kk). Sąd przyjął, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1kk ponieważ popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok.

Odpowiedzialności karnej za czyn kwalifikowany z art. 177§1kk podlega ten, kto naruszając, choćby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art.157§1kk – takie, które powodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni.

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej albowiem nie zachował ostrożności wymaganej w tych okolicznościach, a do tego był pod znacznym wpływem alkoholu. Doskonale zdawał sobie sprawę w jakim stanie się znajduje, a mimo to zdecydował się prowadzić auto, jechał wspólnie z trzema innymi pasażerami. Reguły ostrożności dotyczące ruchu drogowego zawarte są w ustawie Prawo o ruchu drogowym z dnia 20.06.1997r (Dz.U. nr 98, poz.602 z późn. zm.). Zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określają porządek poruszania się na szlakach komunikacyjnych i zachowanie się w typowych dla ruchu sytuacjach, a wyrażone są przez przyjęte oznakowanie, oświetlenie i sygnalizację. Zgodnie z art. 3 ust. 1 w/w ustawy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są zobowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga – szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę; przez działanie rozumie się również zaniechanie. Zgodnie z art. 19 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 w/w ustawy kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu oraz utrzymywać odstęp niezbędny do uniknięcia zderzenia w razie hamowania lub zatrzymania się poprzedzającego pojazdu. Artykuł 24 ust. 1 i 2 w/w ustawy został powołany w opisie czynu omyłkowo, ponieważ nie wynika z ustaleń faktycznych że oskarżony miał zamiar wyprzedzać poprzedzający go pojazd.

Z przedstawionego powyżej stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że oskarżony nie dostosował prędkości do panujących warunków atmosferycznych oraz nie utrzymał odstępów od poprzedzającego go pojazdu, skutkiem czego uderzył w jadący naprzeciwko samochód. Sąd uzupełnił opis czynu zarzucanego oskarżonemu o stwierdzenie, że był on

już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tak aby wskazana kwalifikacja prawna odpowiadała opisowi czynu.

Wymierzając oskarżonemu kary Sąd wziął pod uwagę bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, fakt uprzedniego kilkukrotnego skazania za jazdę pod wpływem alkoholu a także inne przestępstwa. Jeszcze raz podkreślić należy iż zaledwie dwa dni wcześniej oskarżony opuścił zakład karny. Zauważyć należy, że oskarżony ponownie naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu – art. 45 ust. pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym – która zabrania prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym. Poza tym oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że popełnia kolejne przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, a był już karany za takie przestępstwa. Dotychczas orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie odniosły żadnego skutku wychowawczego wobec oskarżonego. Również zarządzenia wykonania wobec niego kary pozbawienia wolności nie odniosły żadnego rezultatu. Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności za czyny opisane w punktach I i II, przyjmując iż stanowią one ciąg przestępstw. Również Sąd wymierzył karę roku pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie III a/o, albowiem jedynie surowe potraktowanie sprawcy uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania i uświadomi mu jego ostateczne skutki. Oskarżony nie może pozostawać w poczuciu bezkarności, a tak należy traktować jego dotychczasowe postępowanie. Sąd wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności nie znajdując podstaw do zastosowania zasady choćby częściowej absorpcji.

Oskarżony swoim zachowaniem dowiódł, iż jest nieodpowiedzialny, nie respektuje nałożonych na niego obowiązków, a do tego ponownie dwukrotnie, pod wpływem alkoholu prowadził samochód.

Zgodnie z art. 42§3kk w zw. z art. 91§1kk Sąd skazując za to przestępstwo obowiązany był do orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonej Sąd na podstawie art. 46§1kk orzekła na jej rzecz środek kompensacyjny w kwocie 1000,00zł.

Stosownie do art. 43a§2kk w zw. z art. 91§1kk Sąd skazując za przestępstwo określone w art.178a§4 kk orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a zasądzona wysokość świadczenia w kwocie minimalnej to 10.000zł. Zdaniem Sądu kwota 12.000 zł jest kwotą adekwatną do wagi popełnionych przestępstw przez oskarżonego.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów procesu ponieważ nie uzyskuje on dochodów pozwalających na ich poniesienie – art. 624§1kpk.